

Nagy László (Sopron, 1931. márc. 21. — Debrecen, 1983.): egyetemi docens.

Szülővárosában kezdte meg gimn.-i tanulmányait, majd Kisújszálláson fejezte be 1950-ben, jeles eredménnyel. Természettudományos érdeklődése alapján iratkozott be a KLTE fizika-matematika szakára, ahol 1954-ben kitüntetéssel diplomázott.

Tanári pályáját 1954-ben a nagykállói gimn.-ban kezdi, de a következő évben már Debrecenben, a Csokonai V. Mihály Gimn.-ban tanít. 1956-ban áthelyezik a Fazekas Mihály Gyakorló Gimnáziumba, s innen a KLTE gyakorló gimn.-ába kerül, vezető tanári beosztásba.

A középiskolai tanári tevékenység mellett, levelező hallgatóként, jeles eredményű villamosmérnöki diplomát szerez, 1964-ben. A második diplomája az elhelyezkedés tágabb és anyagilag kedvezőbb lehetőségeit kínálja számára az ipari kutatás területén. Ő azonban nem élt ezzel, s ennek legfőbb oka, ahogyan önéletrajzában is írja: „...a tanári pályán értékes munkát végző embernek érzem magam.”

1962-ben sikeresen pályázta meg a KLTE Alkalmazott Fizikai Intézet adjunktusi állását, majd 1970-től a Kísérleti Fizikai Tanszéken dolgozott.

Egyetemi doktorátusi disszertációját 1967-ben védte meg, 1978-ban pedig docensi minősítést kapott. Kutatói tevékenységében jól segítette, hogy beszélt németül, olvasott angol, francia és orosz nyelveken.

Tanítványai különösen fizikából értek el szép eredményeket. 1958-ban három tanítványa is bekerült fizikából az országos tanulmányi verseny első tíz helyezettje közé. 1958 óta rendszeresen publikált szakmai lapokban, módszertani folyóiratokban, s jelennek meg önálló ill. társszerzőségben készült kiadványai. Több mint hatvan dolgozatát ma is hasznosíthatják tanárok és hallgatók egyaránt. Cikkei dolgozatai A Fizika Tanítása, a Természettudományok Tanítása, a Fizikai Szemlében, egyetemi és TIT kiadványokban jelennek meg. Középiskolai tanárként felkérték az országos fizika munkaközösségben való közreműködésre, dolgozott a tantervi reformbizottságban is. Tagja volt az OKTV fizika versenybizottságának, az országos egyetemi felvételi bizottságnak, az ELFT vezetőségének. Több éven át A Fizika Tanítása c. folyóirat szerkesztő bizottságának tagja.

Munkahelyén tagja volt az Egyetemi Tanácsnak, a Tanárképzési Bizottságnak, továbbá a TTK felvételi előkészítő bizottságának elnöke.

Előadóként részt vett a középiskolai tanárok egyetemi továbbképzésében, számos szakmai előadást tartott az ország más városaiban is. Rendszeresen segítette a szomszéd megyékben a fizika versenyek előkészítését és lebonyolítását.

A társadalmi közéletben az egyetemi szakszervezeti vezetőségben elnöki és titkári funkciót töltött be. Elnöke volt az egyetemi törzsgárda bizottságának.

Halála után egy évvel az ő emlékére az OKTV mindkét fordulóját az addig beküldött feladataiból rendezték meg. Emlékének ápolására Borsod megyében évente megrendezik A Nagy László Fizikaversenyt.

Főbb önálló művei:

Fizika szakmódszertani gyakorlatok, Tankönyvkiadó, 1983.; Feladatgyűjtemény FEB tanfolyamok számára, TTK FEB, 1981.; Statika munkafüzet, H-B Megyei PTI, 1974.; A tanulók kísérletező

munkája a középiskolában, Tankönyvkiadó, 1970.; A fizika tanítás néhány módszertani kérdése, OPI, 1968.

Tudományos és oktatói munkájáért megkapta az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, a Miniszteri Dicséret, a Kiváló Munkáért kitüntetések, társadalmi tevékenységéért pedig a Szakszervezeti Munkáért elismerés arany fokozatát

Emlékezés Nagy Lászlóra. = H-B Megyei Neveléstörténeti Egyesület, 1999. Szakmai folyóiratok és kiadványok. Családi és egyetemi dokumentumok.

Ungvári János